

Incepit Tractatus de Remedijs contra pusillanimitatem Scrupulositatē. contra deceptōrias imīmici cōsolacōnes. & subtileſ eius temptacōnes. Per Illūminatissimū Agn̄em Joh̄es Serson. doctorem sacre Th̄eologie. Cancellariūm Parisiēn. Editus.

Qui pusillanimis est & pauidus. ea quere ſibi debet a mīmio timore. Si ei cor ſuum & naturalia ſequitur. ad desperacōem vel mīmā nientis deiectionē pueniet. Timor est vtilis duris & diſſoluſis ac remiſſis. qz timor terret & custodit. Timorat̄is vero atq; pauidis ſi accedat timor. ad peccatum eos adducet. vñ cōuertere ſe dñt magis ad cōſolatoria & dulcia qz ad cōtraria. Contra eis enim cōtraria curantur. frigida calidis tēperantur. & calida frigidis. Stultus vero eſſ; qz calorem calori. & frigus frigori adiceret. Ortus irrigatur ſiccitat̄is tpe. h̄ ſatis oplutus non amplius irrigatur. Qui vero ſcīt excolere ortū ſuū. imperitus eſt ſi neſciat excolere & aīma; ſuam. Aia ei plus eſt qz ortus. vmo plus etiam qz corporis. vñ p regula gñali hñdū eſt. ut in quacūqz temptacōne de qua impugnamur ſemp contraria obiciamus. Sic enī oqueſti ſūt demones de quodā monacho qz ipōs oſſidēt. qz cū ipſi eū



vellent extollere ipse se depremebat. **E**t cu eum
in despacōe miterentur impellere ipse ad spem
se erigebat. **A**liqui p cordis pusillanimitatem
putant se despare cu nō despant. Sentiūt enim
motus despacōis p pusillitatem cordis a hūc se
fū putat oſefū. **S**ed q̄tūcumq; ſetiant etiā ſi q̄fi
opianē hac tēptacōe q̄dū rāco cōndicit nec cō
ſentit h̄j tales caritatē nō amittūt. **I**gnis qui
in die ardet in nocte opiri ſolz cineribz a quibus
ita extīguē ut tū maē alterius diei ſintilla iue
maē q̄ ſintilla dū q̄rē licet lateat nichilominus
ibi iuemitur a de eadē inodica ſintilla tam vete
mens ignis reputatur ſicut p̄us. **I**ta eft de ſintil
la caſtatis que q̄tūcumq; opat tēptacōib; ſi in
tencio hec maneat in ipſa ut adhereat deo et
nullatenus conſentire velit alicui mortali pecca
to viuus remanet ſecure ipſe ignis caritatē q̄
poſtea tam magnus erit ut prius. **E**xemplum
aliud eft non diſſonum a proposito de pugile in
duello qui quantumcumq; deiciatur a percutia
tur non reputatur vietus mihi oſentiat dicendo
reddo me viatum. **S**ic nec ſpiritus hominis vni
citur a dyabulo mihi conſenſus voluntatis adue
mat. **C**lamandq; ē in hīmoi temptacōnū cōſli
ctu. Dñe deus meus fac mecū ſm iudicū aaffe
dum rōis nō ſm illd qd i ſeſualitate vſatur. **S**i
mīle dico de oī tēptacōe nō enī iudicat hō a do

sūm̄ sentīmentū vel sensū carnis. s; sūm̄ sensū ra
 cōm̄is a voluntatē aīme. duplex em̄ voluntas
 ē in hōie. siue duplex lex sicut dicit Aplūs. Lex
 carnis. s; a lex spūs. Vñ a idem Aplūs dicit se
 occupiscere sūm̄ legē carnis a carnaliē delectari cō
 tra spūs volūtatem. s; q̄ illud qd̄ ita occupise
 bat. nolebat a cōtra volūtate hoc faciebat. vmo
 ut magis p̄prie loquar non faciebat illud s; pa
 tiebatur. Ideo dicebat. Igo non operor illud. s;
 qd̄ in me habitat peccatum. Ita q̄ quicunq; tem
 ptaris carnaliē occupia. despatione. ira. rancore.
 inuidia. a; alio quo cūq; peccato. q̄dia ratio tua
 non vult hmōi. s; ut potest reluctatur. a libente
 exonerari vellet. ab impugnacōne tam pestife
 ra non tu agis illud. s; magis tu videris illud
 pati. Vñ nec iudicabets sūm̄ hmōi peccatisēfū.
 s; sūm̄ racōm̄is a volūtatis cōsenfū. Si ille adue
 nerit iudicādū te scias. Et quid mirū. si duplex
 in hōine reperiatur volūtas. quarum velit vna
 altera quodāmō nolit. Cū a in ipō redēptore
 nostro duplē cōstet fuisse voluntatem. Vnā q̄
 voluit calicem passionis a se transferri. a Aliam
 qua iurta dei p̄tis voluntatem voluit pati. Vi
 deatur itaq; ut nō deitiat volūtas sensualitatis
 s; adhæreat fideliter deo volūtas spūs et cōm̄is
 in te a non timēbis. Tene sup hoc exemplū
 mulieris nequā. quā nunq̄ cogē ad hoc valuit

Vir sius ut taceret nam cū pīcta mīcēnū siue
lūtū a quāsi tota īde coopta a cōdusa īquīre
retur a viro . An ne adhuc fileret: ouersa ad eū
vōce pīaci ut poterat respōdit non adhuc fileo
Ita ergo a tu cū quāsi totus īmōlūtus luto siue
ris tēptacōnum: noli cēdere neq; vīctū te redde
rēs corde a ore clama cōñ impugnantes tēpta
cōnes a dic . Adhuc non fileo ab adhīrendo dō
dño meo a refinebis īnocētiā sicut mala illa
mulier retinuit suam nequitiā . Audi adhuc a
plius solatorū verbū . Quocūq; peccato tēpta
ris pālīs acrius: tanto si legittīe certaueris co
ronaberis a dō gloriofīus . Et tēptatus habebis
pīmū duplex vbi non tēptatus pīmū esse
habiturus simplex . Et quanto plus sentis ali
cuius peccati fatigationem tanto amplius si uō
consentias cōsequeris peccatorum tuorum pur
gacōne . Et quia ī hūiūmodi cōflictu cū quis
tēptatur cōtingit ut plura cōmittantur venī
lia . Ita etiā ecōtrario cōtingit sīm dōdores
cōmūnter ut pena illa quam fūstinet ī resistē
do deleaf pena venialibus debitam ex vna parte
et ex alia parte crescat meritum propter pug
nam contra vitia et laborem pro virtutib⁹s .
Sicut igitur iuxta premissa fēsus peccati seu tēp
tacionū ad peccatū homī nō nocet ad salutē nec
a castitate dei sepat q̄dīa fēsus nō occurrit . Ita

quoq; ex simili sensu deuocōis seu sentimētū
 spūalis dulcedimis & solacōis non assecurat
 hoīem ipm fore in statu grē gratū patientis. nec
 reddit eū pfectōrē ex hoc alijs. neq; deuociōis
 grā hmōi sblata. eūdem reprobati a deo īdī
 cat. nec etiam impfediōrē ceteris facere preua
 let. pares quippe eē pñt in caritate coram deo.
Et ille qui spūali cōsolacōne pfūditur. & ille qui
 ea priuatur. ymo si diligenter pensetur. magis
 peditari poterit ille qui deuocōis dulcedime fru
 itur q̄ is cui hoc denegatur. **R**acō. q̄ si solacōe
 hmōi fungens de gratia tali cōfidat. & suū imp
 fectum exinde cōsiderare negligat. sua deuocōe
 erit deo potius remotior q̄ pp̄ inquior ppter suā
 presumptionē & fatuam cōfidentiam. **A**ridus ve
 ro & spūalis dulcedis vacuus. attī p deuocōe
 laborans. & id qd in se est faciens. licet corde q̄
 si frigido & spū tepido debitū suū soluens deo
 cū sumpius vilificatione & dīme miseraconis ma
 gnificacōne poterit ppter sui humiliaconem deo
 multo fore acceptior. & p alio in merendi statu
 maior. dummodo tñ conetur non negligere qd
 in se est. s p grā solacōis accipienda laborz
 sine fictione. **S**edeat ergo ncē est iste aridus
 iuxta viam & mendicet a dño **H**u trāseūte lu
 men gratie. **E**t quāuis turba malarū cōgitacō
 num importune instet ut taceat. ipē nihilomq;

multo magis damet et sucedamet donec lumen
a domino recipiat. Et si sic lumine gratia a christo hu-
milietur mendicando tandem recipere meruerit: non
dubium quin magis meritorie quam si sponte et sine la-
borum certamine quasi inueniatur. Si tamen in hu-
militate perseverans cum gratiaque actione recogno-
uerit non suis meritis nec precibus aridis sed me-
ra ex dei bonitate gratiam consolationis collata
gratis. Oratio autem talis non est pura sed dura.
Et quamvis non dulcis tamen fortis. Unde ceteris
pibus ipsa apud deum tantum optimere poterit
sua dura fortitudinem quantum alterius oratio
sua deuota dulcedime putatur in iurie videtur. Bea-
tus. Bern. super illud psal. Delectare in domino et
dabit tibi petentes cordis tuum. Non est inquit hoc
dictum de affectu sed de exercitio. Ille enim bene hoc
impleret quem delectari conatur. Et si non pertinet ad hoc
quod delectetur et viribus hoc agit quod ille quem delectat. inco-
nveniens haec precipit. Non ergo icaute quod sequitur homini dul-
cedimur secundum et sensibiles in orationibus suis consola-
tiones nec priuat se secundum talia a deo exaudiendu sed
magis secundum rationes sue et voluntatis iudiciu quod deus
potius presat maenat quod in illis termis sequitur quod iurta
deinum promissum accepturus quoniamque idubie eit id
quod postulat a aliud quod utilius deinceps prudenter ei sed
foem cognouerit si fideliter in oratione sua sine hesita-
cioe de dei pietate perseveret. Ad deum hic videtur

non in cogruo q̄ nonnunq̄ simplicib; deuocōni
 vacare querentib; h̄mōi spūaliū oſolacōnum
 ſubtractio ſit ut̄līor q̄ eaꝝ occellatio. maxime eis
 qui nondū exercitatos h̄nt ſenſus ad discreti
 oneꝝ boni a mali. nec aduertē norūt quō p ſepe
 angelus tenebrarū ſe trāſferre ſolet in angelū
 lucis ſe trāſfiguraē ut decipiat. Pro quo clariꝝ
 intelligendo ſciendū. q̄ aia racōalis que eſſen
 tialit̄ in diuīſibilis eſt. duob; modis fuas exer
 cet opacōnes aliquas. videlic; ſine organis ſeu
 instrumentis corpeis. ſaltem immeſiatis. a ali
 quas cū h̄mōi corpeis organis. Et fm hoc diuī
 di coſtueuit potētialit̄ in partē ſupiorem. que ec
 mens vel ſpūs dī. Et in ptem infeſtorem que ſe
 fualitas noſiatur. Prima autem portio aīme in
 tribus coſtitut potentijs. ſ. intellectū ſeu racōne vo
 luntate a intellegūli memoria. In quibus illa ſu
 ma maiestas glorioſiſima trinitas fm ouiter
 loquentes. Creauit hoīem ad ymaginē a ſimili
 tudinē ſuam. Secūda vero aīe portio coſtitut in
 potentijs ſeſtiūis tam exteriorib; q̄ interiorib;
 a appetitib; ſeſtiūis. ſ. iraſcibili a concupiſcibili.
EJuxta itaq; premissa notand⁹ q̄ qlib; ſpūs
 de ſu natura mihi ſimius prohibeatur cui libet il
 labi p̄t corpi. a circa ipſū ſiue i ip̄o opari. Hoc
 em̄ p̄uilegiū inditū ē nature ſpūali ſup̄ naturā
 corpeam. vnde ſequitur q̄ angelus bonus vel

malus potest opari in nostris sensibus et sensibus
appetitibus eo quod sint corporei propter organa
Vnus tamen spiritus creatus non potest illabi alteri
spiritum quod sicut in corruptibilibus impossibile est
fieri penetracionem dimensionum iuxta philosophos. sic et in spiritualibus impossibile est fieri
illapsus spirituum iuxta theologos et hoc est quod
dicit augustinus In de fide ad petrum ubi inquit singu-
lis spiritibus inest terminus quo a se inuicem
distinguuntur et unus in alio non est. Ex isto se-
quitur quod dominus abulus non potest iterare per terram aie-
supiore sive ipsius anime essentiam patet quod
aia est spiritus individualis. Et per consequens
non potest immediate in ipsam opari cum omni-
nis opatio fieri habet per contactum. Ex hoc est
quod venerabilis sedna dicit ac secundum quinto super illo lo-
co ubi petrus ait. Anania cur satanas temp-
tat cor tuum aie. dicit ei sic. Notandum quod metempsychosis
iuxta fabri non implere potest nisi creatrix finitas. Unde
itaque permisum bene consideratis potest faciliter atte-
ndi qualiter piculis expositi sumus et quod diuinitudo
nobis illudere potest spiritus neque etiam fabra simulata spe-
lumen ut finaliter nos decipiat meautos et ad ma-
la perducat. Ut beatus Augustinus in de ci-
uitate dei in diversis locis et marie. 18. et 21. libro
dae ostendit. Possunt namque ut tactus est sensibus nostris
illudere potest etiam immite diversa fantasmata.

quib; si sensualit delectabilia fuerint ut allitiant
 et inclinat appetitu nrm ad illicita. vel quib; si
 tristia fuerint appetitu nrm deterrendo a bono
 retrahant. et ppter difficultates experimentalie
 immisas impediunt totalit. ita ut a bono incho
 ato vel inchoando. penitus ppter sensibiles gra
 uitates desistamus. **R**ursum quoq; immutae pos
 sunt nrm appetitu sensituum. p hoc q; aliquam
 facere valent immutacionem circa eius organu
 Sic namq; volentes deo non prohibete aliquem
 incitare ad libidinem. pnt causare circa renes
 aliasq; corporis ptes. vbi libido sedem tenet ali
 quam vehementer calefactionem. et volentes in
 aliquo prouocare virtutem irascibilem. pnt d
 pmittente pcura ebulitionem sanguinis eius
 circa cor. **S**icq; similit de fame. siti. somnolentia.
 et sic de alios humamis passionib; appetitus sensi
 tui intelligatur. quarum omni passionu casus dy
 bolus non ignorat ppter nature sue subtilitatem
 licet namq; a grā ceciderit. naturalia tamē non
 amisit. **E**t sicut angelus malus homini casus passio
 nū admonere in hōie pot. Ita quoq; angelus
 bonus easdem admonere pualet ut hōiem a tem
 ptacione liberet. pmo credo q; et angelus malus
 eas possit deo pmittente et angelo bono non resistere.
 in hōie remonē dūmodo speret p hoc hōiem
 periculosius posse decipe atq; ad peiora mala

prodicere put qñq; optū est. Potest etiam spiritus malus naturā nostrā corpoream & totam aīē portionē īferiore multa trāquillitate souere & eā delectare gaudijs & apparēte voluptate sine fida & sophistica dulcedime quibus homo īcautus & spūlū fallatiaꝝ ierptus ad tātum allici potest ut etiā tādī viribꝫ aīē superioribꝫ multum īmē gaudeat & magna quasi ī toto homine solacōe p̄fciatur. Ita q̄ homo vir credere pos sit aliud qn̄ a deo foret tanta suauitas cū tamē certissime qñq; sit ab humāni generis īmīto. Quī hanc causare tēptat nōnūq; ut hominē per hoc ī supbiam erigat. Nōnūq; vero ut hominem p̄ indiscretiōne & abusiōne huius deceptōrie cōsolationis ī vesamā aliaq; mala finalitē deiciat. Diligent tamē cōtuendꝫ q̄ spūs malus non potest īmmediate tēptare hominē ī pte aīē superiori cum sibi non illabatur put supra tactū est quāuis possit mediate. Quod tunc fit cum intellectus seu ratiō īcaute cōsentit fantasma fibis illis que sibi illusius sensus representat nō debite scilicet abstrahendo eliciendo aut discubrēdo. Itē pōt id fieri p̄t vēhemētē passionē appetitus sēstī q̄ passio sepe iudiciū ratiōis puerte re solet. Similiter potest ipsa volūtas ī hōie tēptari mediate. Et hoc fit cūrō p̄ erroneū suū iudiciū de quo tactū ē ipsam volūtatiē mouz ꝑ cū

7

caro fortit^e temptata que semp tamē occupiscit
aduersus spm ipam volūtate tamdiu stimulat
quousq; eam sibi inclinat. **Sic** enī fm scm **J**oco
bū. vnuſquisq; temptatur a cōcupiscentia sua a
bſtract^e & illect^e. **D**ec licet aliqualit p excessum
non tamē inutilit ut apparet ad ppositū dicta
ſint. p detegendo fallatias & pericula que in ex
ptis contingere possent circa ſpūales dulcedimes
in oracōmb; & meditacōib; ſuis p āgelū lathā
ne trāſfigurantē ſe in angelū bonum. miſi cau
te & discrete ſe habuerit in ſuis ſentimentis. &
ſenſu pceptibilibus cōſolacōmb; **C**Ex pmissis
etiam facile elici poterit cōſideracō quo hōies
in capitib; ſuis debilitati aut alias i naturalib;
ſuis leſi & in diſpōti. ſeu ex oplexionis malitia
ad aliqua viſia forſiter & ſpecialit p ceteris incli
nat. qui vīter paſſionati dicuntur. poſſunt cītius
facilius & multipliſtius q alij ſam bene diſpōti
& bene oplexionati ſeu bene educati. ab imīmico
illudi. verari. decipi. & periditari. ppter organoz
ſuoꝝ in diſpoſitōem deo pmittēte. **Q**uibus cīfulē
dū est. ut cōtra inuīſibilis hostis inſidias dū &
ſanctos ſepe inuocent pprium ſenſum nō ſequā
tur. alios cīfulant. & eoꝝ cōcīlīs acquiescat. mi
metate exercitioꝝ tam corporiū q ſpūaliū ſe
ipōs nō grauent. occaſioēs pccōꝝ q tū poterit
fugiant. cōtra paſſiones ſuas viriliter laborec

¶ no

10

ff 110

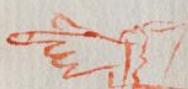
et nullo modo locū eis dent neq; eis cedant. Nā
si semel iterum et iterum passionibus suis cesse
runt deuement paulatim ad hoc ut cum eis resi-
stere volent difficulter aut minime idem pote-
runt. Ex quo usus seu quietudo est quasi alte-
ra natura. Et ut reuertamur ad hoc unde ser-
mo summis exordium videlicet ad pusillanimi-
tatem non quidem amplectēdam. sed omnino
de fugiendam sumam⁹ de ipsa exēplum ad pro-
positū. Sit quis naturalitē timidus et in naturali-
bus defectuofus huic si corā multitudine quippiā
ad agēdum incubuerit poterit faciliter spiritus
nequā deo id ad probacōe et excitacōe huius
permittēre passionē timoris in tali ad tātū intēta-
re cū naturaliū defectuū eius adiuuamēto ut q̄i
totus stupefiat. Visusq; et auditus vñū quasi
intermittat ymmo et sensu tacitus quasi inter-
cepto p totum corpus spasma incurrat et frigi-
do quodā pñus sudore velut amens in terrā
cadat quēadmodū expientia in nonnullis do-
cuit cui grauissime passionē timoris semel aut
bis experte si is de quo loquimur cesserit et iux-
ta supra datum concilium se viriliter propter
conpertam difficultatem et presumptam con-
fusionem eidem se non opposuerit deueniet ad
tātā indubie pusillanimitatē q̄ vir aut nunq; cu-
rabitur ymmo videbitur sibi quamq; fantastice

a dyabolo illudet q̄ potius vellet morte subire
 q̄ tali op̄i vbi tantā exēptus ē difficultatē itēq̄
 intendere. Consonat huic exēplo nostro illud
 p̄hi. de nōnullis semel ḡuit a q̄i vsq; ad mortē
 vulnēatis. Qui vt ayunt si sanguinē postmodū
 viderit aut fortē de sanguine fata sanguine
 p̄im facilime a spasma patietur xp̄e id qd̄ p̄us
 exēpti sūt icōmodū a piculū. Sed redeam⁹ mō
 ad deuotoꝝ a aridoꝝ xp̄atōnem vñ xp̄e decep
 torias solacōes manifestādas digressi sum⁹
Vnde notādū q̄ put alioq̄ superius tacū est
Aridus nōnūq̄ i statu ē tutiori q̄ deuotus hac
 racōe. Sint nāq; duo. quoꝝ vnuſ sc̄z deuotiois
 dulcedime fruēs maiore habeat fidētiā. Alter
 vero s. ead carens dulcedime miorem fidētiā
 teneat. Hanc dubiū qn̄ possit cōtingē q̄ h̄is
 q̄ plus fidit p̄iditatur facilis a sit inferior. q̄
 eius fidētiā de ignorātiā sui ipius p̄cedit cum
 nesciat ad qntū teneat coram districto iudice
 Alter vero minus fidēs non facile decipiatur a
 sit in tutiori statu q̄ eius trepidatio est ex sui
 discussione sedula a cognitōe xp̄rie ifermitatis
 a imperfectōis sue. Ideoꝝ quātum hic p̄ hūli
 litatem timet a trepidat. tm̄ dei iudicō securior
 astabit q̄ diiudicauit a discussit seipm. Ita est
 qn̄q; fidētiā non bona a timor securior deo q;
 vicimor. Hinc est q̄ quidā patrū ayebat nullā

peiorē passionē fore q̄ mīmiam cōfidentiam tam
erga dēū q̄ erga p̄imū. Nam generat omīnē
cōceptum a debitam negligit reuerētiā tam
quo ad dēū q̄ quo ad p̄imū habēdā a i vām
tātē a supbiā sepissime termiatur. Nōnumq̄ e
stia cōigit ut is q̄ conatē habere delātōes spūa
les expēdat ob hoc q̄i totū tēpus quo tū vūliora
fibi a primo magis q̄ grata deo nō tm̄ poss; s
a ex iūdo a sācte forsa obedietie debito deberet
agere a tādē cū adeptus fuerit qd̄ q̄ siuit male cu
sto dit dimittens illico mentem suam ad alia in
p̄tinētiā euagai a vertens se sine necessitate ad
alia q̄i dicēt a si nō vbo tū fact. Ja qd̄ cōcupiū
teneo dietā meā mō bñ opleui bñ sto securus fū
Attamē nescit miser a se nesciē dissimilat q̄ id
qd̄ accepit eadis lō grā ḡtis data a pōt staē cum
petō vñ possunt adhuc vīa sua pccā manē sup
eū q̄q; is cui multū doātū ē multū ec i iudicō re
qret ab eo p̄ rōeredēda. Et rurſū cū p̄orē grāz
osolacōis q̄i m̄chilipēdēdo abiectit ruertet ad dīm
istās p̄ alia accipienda qñ fibi placuerit q̄i dig
nū fit ut deus ad eius bñplacitū sp̄ fit patius do
netq; fibi iuste quādōcūq; a qd̄cūq; postulaueit
Hec ē illa vana p̄sūptio fatua mala et piculosa
cōfidētia q̄ nōnullos se deuotos putātes possid;
S; nō sic ē de illo q̄ auxiliū diuinū tātū a nō dul
cedines qrit pro suis necessitatib; ad resistend;

Temporali 169 v

temptacōibꝫ qui querit pccōꝫ suoꝫ remissioꝫ
 non spūalem cōsolacōem . qui purā querit dei
 miām . non singularem suauitatis grām . qui iu
 xta dñi sui bñplacitum cū labore & dolore eidem
 seruit . nec cōsolacōnes hic s̄ in futuro requirit
Et si qua cōsolatio offeratur eam cū timore & hu
 mili gratiarū actione suscipit . & cū recedit . non
 tristior inde neq; ad seruēndū deo segm̄or fit .
Nā iste salutē suam opatur cū timoꝫ . prior qua
 si sine timore . **I**ste in veritate . prior in vanitate
Iste fidelis alter fallaciter . **V**ic p̄p̄ijs quasi sti
 p̄dijs militat deo . **A**lius n̄i mercedē a deo hic
 recipiat cōsolacōis militiae rēnūit . **S**olet etiam
 pusillanimes reddere nōnūq; deuotioni intēde
 tes nimia scrupulositas cōscientie q; vtiq; nō est
 bona utpote cū quis de venialib; a leuib; pccis
 sine quibꝫ ista vita vix aut nullatenus trāssigi
 potest & pene de omni actione sua cōtinuā quasi
 sibi format cōsciētiam plus huiusmoi pōderans
 lance iusticie q; diuine misericordie . et hoc p̄b̄tūm
 vltra debitū ac si sua iusticia tantū & non dei mi
 sericordia pocius saluandus sit . **V**nde cōigere
 potest n̄i hmoi scrupulos īordiatos deponat
 vt id qd̄ prius nō erat pccm ex se fiat pccm ex
 scrupulo cōscientie . **Q**uicquid enim cōtra cōsciē
 tiam est . pccm ē nec potest hic talis gratiā p̄ci
 pere q; de mortali vbi mortale non est format sibi



repetit oratione

scrupulum conscientie. Non enim auctor grecus habita est vult in tali conscientia inquieta et turbida. Quippe cum de eo scriptum sit. In pace fatus est locus eius. De hoc scrupulosorum numero videtur fore hunc quod cum psalmum aut orationes differint non enim cum actuali intentio est metis subrepta euagacione quam humana infirmitas ex se vita non potest repetere et refumere iterum et iterum non cessant. Atram est ostigere potest ut quantitatem reiteret id quod rei teratum est fiat ita insipidum et quoniam plus quam illud quod prius negligenter et inadvertenter fuit profutum. Quibus et associandi videntur illi qui cum appetenter et si non sufficiens ostentati sunt atque confessi quia impossibile quo ad nos videtur ut sufficiens ostentati sint de peccatis suis non sunt ostentati sed scrupulorum habent se nondum debite confessos esse facti a seipso et confessores suos cum reiteracionibus confessionum probasti de levibus peccatis modici poteris. Illuc iuxta psalmum vocem trepidates timorem ubi non erat timor. Istis oibus pietate scilicet sit ut non de sua iustitia sed de mea dei fiducia mia. Sicque poteret suam negligentiem ut tamen proponeretur dei infinita demetiam meminerit quod illius ovis dicitur. quod ultra posse viri non vult deus ulla requiri. Itaque illi reiterantes oio est suas aduentat. quod ecclesiam obligat ad actualem intentionem quod probabile sit sed tamen ut hoc possoluerat non ergo necesse est ut reiterent quod semper de clementia licet iaduertetur putatur sed sufficit.

vt de sua negligētia doleāt & fitetur & q̄ iniūctū
 fuerit loco negligēter actorū solū reddat. **Hoc**
 tñ intelligi volim⁹ de h̄j̄s q̄ naturalis aut exim
 firmitate accidentaliter fluxibiles nimis habent
 fataſias & velit nolint quasi ad leuē venti flatū
 ad alia a ppoſito facilime distracthuntur. **Non**
 autē de h̄j̄s qui fortes fūt a natura in suis orga
 mis s̄ quasi aiales & bestiales ex sua carnalitate
 & corpore mala q̄; & fuetudine ad oīa ſpūalia pi
 gri & ad cūcta q̄ carnis fūt pmp̄ti qui & sponte
 quasi tpe pſolucōnis horarū fuaꝝ q̄ eis non sa
 piūt assumūt ſibi cogitacōnes de exterioribus i
 quibus eorū aim⁹ plus deliciatur aut tāta ſōp
 nolētia ex mala ſua & fuetudine & dyabolo ip̄is
 illudēte obruūtir ut vir recolant de vnicō verſi
 culo tocius hore quā pſoluiffe putant. **Talibz**
 timeo ḡuſſimū instabit purgatoriū ſi euaserit
 ppetuū incendū niſi hic debite terātur & ſatis
 faciant p tam ḡuibus & quasi affectatis negli
 gēj̄s nō ē noſtre mētis hos tales excusaē aut
 occaſionē male libertatis eis dare. **Sicut** nec i
 ſupioribz intēcōis n̄ē extitit pferre ſimpliciter
 aridos deuotis. ſi ſicut hic. ſic & ibi. & viceversa
Puſilamimes & paupes bone volūtatis fuſcepi
 mus quātum ad pñs attinet & ſolari & tā ip̄os
 q̄; alios ad caute opan dū ſuam ſalutē exhorta
 ri. **Et** quia tactū eſt aliquid ſupra de ſcrupulis

circa confessiones supest adhuc qd nō incōgrue
putam⁹ ad dēclū. Expedit quippe ipsis scrupulo-
sis dicere a ōculū ut non sint mīmīs arte ūscītē
cīr pēcā mīora ī ūfessiōē exponēda. sed suffici
a breūt qī ī. gñē sufficiat ea explicaī. Maiora
vero a ea ī quibus eſſ; anime periculum ūdē
ant congnoscere a ea diligēter ī ūspecie detegere.
Super quibus tamen notandum q̄ quedā co-
gitationes turpes et execrables blasphemie a
etiam luxurie non ita grosse ūt confitende pro-
ut occurruunt ūt sufficit ut ūt dicantur ut confes-
ſor mentem confitentis intelligat ūt ruata honest-
tate loquendi quantum possiblitas admiserit
licet enim confessioni necessaria fit humilitas
non tamen propter sacramētū et confessoris
reuerentia excluditur honestas: huiusmodi co-
gitationes etiam execrāde ūt blasphēmie ūt
luxurie neminem mīmīs turbent non enim de-
lectant deuotos ūt cruciant nec ūt hominīs
sed dyaboli eas ūt gafferentis. **V**nde nec impu-
tabūtūt homini ad demeritum ūt reputabunt
eidem potius ad meritum et purgant animam
patientis eas magis quam maculent propter
laborem quem homo mente perfert ī pugnan-
do contra easdē. **Q**uicquid nēpe hominem affigit
contra suā voluntatē et nō placet nec delectat nō
facile ī talibz ūptator: nocē pōt. **Q**uicūq; itaq;

no

In hmoī cogitacōibz specifice nīmis vellet desce
 dere in oſitendo eas a multum scrupulosus circa
 ipsas esse. **H**ic pcul dubio nō ex hoc oſeq̄tur
 pacē cordis ſi fortius oppositū a dat occasione
 imīco ſe multo amplius inqetandi a vexandi
 quēadmodū nōnunq̄ cōtiḡit illis qui latratus
 canū mitigare conātes piciūt eis panem ut ſie
 ſaltem latrare cefſent. **A**t tamē oīter videmus
 oppositū fieri q̄ minime cefſant ymo frequēter
 eū q̄ panē piecit durius latrādo infestat. **N**a
 beat & ſemp in mēoria regula illa quā quaſi in
 principio poſuim⁹ ſc⁹. **V**t in quacunq; pte quīs
 ſe ſetit pmoī ad malū a temptari ſe poſſe faci
 lius. ibi ſp oponat remedia p̄cile otraria ſolli
 citus. **S**i quīs ē ſcrupulosus in oſciētia nīmis
 leuiter ſtudeat cordis libertati. **S**i q̄s iracūdus
 a velenēs a omouetur faciliter fugiat occaſio
 nem ire. a quaſi cū violentia intendat mentis
 trāquillitatē a māfuetudinē. **M**otus nāq; ma
 iores iuxta phōz ſetentia. expellunt minores
Si quīs impatiens ad q̄uis aduersa exēpla pa
 trū a macie xpī a martirū. aīmo ſepe reuoluat
Si quīs nīmis zelofus etiā i cauſa iuſticie a per
 impetum ſpiritus nīmis efferatur zelum cū mo
 deſtitia temperet. **C**et q̄ etiā ipē in multis offendit
 recogitz qd q; diſtrictū iudicē deū ſup ſe habeat
 formidet. **S**i q̄s nīmis tenaz largitatē infuiat

et sic de similibus. **I**nsp aduertēdū p quadāqz
regula generali tenendū ut omnia ad q volum
tas cū quodam quasi impetu et vehemētia sine
pūia deliberacōne intimidatur quātumcūqz appa
reant bona habeantur suspecta quia coiter sunt
motus sensualitatis et passionū quibus hostis
antiquus psepe se imiscet. **J**uxta id qd scriptū
est ab ea que dormit in sinu tuo te custodi scz se
sualitate ut ipa non dñetur rōi tue tāq mulier
viro. **S**i enim hanc potestatem tali mulieri de
deris ipsa contraria erit et rebellis viro suo id
est sēualitas rationi placeat vel displiceat tibi
Vnde si non poteris eam sic subigere ut sit om
nimode subdita viro semper tamē ei resiste nec
vinquam ei cedas et sic erit ut huiusmodi rīra
et pugna coram deo tibi reputetur pro victoria
Siquidem non solnū vicisse malum bonum est
Sed et pro viribus malo restitisse. **I**mmo non
numquam melius est diuicius pugnam exerce
re quam cito preualere. **A**ttendit namqz pru
dentissimus et equissimus rex noster deus mili
tum suorum velle potius quam posse. **E**t sicut
posse vincere suum est. **I**ta vincere velle nos
trū ē. **E**t qzq in vtroqz gratia dei necesse ē ut cō
currat. **I**n velle tñ magis qz in posse liberū arbit
riū hois sibi locū vendicat. **V**nde iuxta ipsum
militū suo p dñs certamē ad remunerādū p̄sat

Et dignū vtiq; & iustū est ut qui lōgius & labori
 osius certauit p̄mū copiosius p̄cipiat. **N**on tñ
 est pugna optanda ne videamur amare piculū
Sed cū venerit est viriliter agēdum in nomine
 eius q̄ non patiē nos temptari vltra id qđ pos
 sumus fustinē h̄ facit etiā cū temptacōe p̄uetū
 ut possim⁹ fustinere. **C**ui a cotidie humiliter &
 fiducialit idcirco supplicaē debem⁹ dicendo qđ
 ipē docuit. **E**t ne nos īducas ītemptacionem
Credit namq; q̄ hec ipsa daufula breuis verb
 h̄ ampla virib; ī temptacōib; irruētib; deuota
 mente replicata non mediocris sit efficacie de
 quo nullus estimo dubitabit nisi infidelis & is
 qui ignorat quis eoꝝ autor sit. **N**otent etiā
 scrupulosi quoꝝ pusillaimitatē ɔsolari itēdeba
 mus quamq; nonnunq; ad alia digredi videa
 mur. **N**otent īq; q̄ valde eis expedit cū ɔcilio
 suoꝝ supioꝝ & alioꝝ viroꝝ prudētū deū timetiū
 coñ suos scrupulos agere ut sic tandem assuefāt
 eos non timē. **S**icut domificatores assuefacti ā
 bulant secure & intrepide supra tecta altissima
 vbi non sic practicati statī forent si hmoi attēp
 tarent in piculo vite. **I**ntendāt q̄ pusillaimes
 scrupulos q̄ inimicus humani generis impun
 gnaē mitiē hominem stercorib; turpissimaz co
 gitacōuū velut ī obsidione vrbiū vel castroꝝ
 fieri ɔfuerūt cū stercorib; doacaꝝ aut cū terret

repentino strepitu quempiam vel horrorem in
mittit quasi inopinate put similiter bombardo
rum tumultu impugnatores munitionum age
re obfuerunt. Et quemadmodum ioculatores
et trufatores pueris horrorem iustitiae suis ges
tibus incutere nouerunt. Intendant inquit qd ta
lia non carent neqz multum cum hys litigent
si potius irrideant dicentes cum illo patre in vi
tas patrum in talibz expto. Immundicia tua super
te demo domus michi adiutor no te timebo. Quia
enim immundus spiritus es. Immunditia opus
tuum est. Itemqz terrores tuos non timeo qd
eū qd returū ē iudicā viuos et mortuos et scdm
qd ignē defensorē habeo. Pusillaies scrupulosi
similē sciāt qd si confessōs sue magis se iacetāt qd
tñqllēt dūmō tñ firmum et fixū iudiciū de mōrī
pccō i se no hēant qd ex hoc sepius cognoscē pos
set qd si i similibz casibz eos mouētibz reqrerēt
dicent tales casus mie foē pccā mōrlia tunc ces
sādū cū supiorz et pitorz oculo foēt a frequenta
cōe confessionum. Et fiducialit mōchilomin⁹ esset
celebrādū atqz huūlē dō. Dñe no i iustificacōi
bz meis psterno p̄ces meas an faciē tuā qd nul
le sūt. Et scio qd simillesies oſiter et districte discu
tē volueis me no eo mūd⁹ i oſpcū tuo. Sola nāqz
domine misericordia tua mundabit me. Joqz in
multitudine misericordie tue introibo ad altare

¶ Rota

*

sem̄ tuū in timore tuo timens q̄ te plus offendere
 rem si dimittere q̄ si accessero eo q̄ tu in memo-
 riā tuā ita fieri iussisti et ego multis debitor fū
 p̄ quib; orare teneor. Nulli debet esse dubium qn̄
 talis hūiliacō plus accepta sit deo q̄ nōnullorum
 vanap̄fūptio qui post confessionē suā et qualiacūz
 exticiola se dignos et bene mūdos reputant q̄i
 intrepide ad illa terrificā diuina mīsteria accedē-
 tes. Secus autē eis; vbi haberetur fixa et quasi
 certa sciētia de pccō mortali. illis ei eēt oītēdū. Nō
 sic de veniali qđ de necessitate nūq̄ cadit sub ob-
 ligacōe oītēndi sacramētalit in spē. q̄q̄ qn̄q;
 putile sit s̄ sufficit oīfessio gn̄alis. nam venalia
 p̄ diuersa delentur vtī oīfessione gn̄ali oratione
 dominica tōsione pectoris ac. In nōnullis enī ē
 tam arta oīsciētia ut quāto magis eā scobare
 p̄ oīfessionem conantur tanto amplius q̄i inde
 sedantur p̄p̄ plura nouiter ex fricacōe pullulā-
 tūa q̄ tñ frequēt modice aut nulle sūt reputacō-
 mis. Conscientia talis non firmatur melius q̄
 dimittendo eam in pace et q̄ete. et q̄ solū ybre
 lacrimarū irrigetur et sic fecūdata celestis dono
 grē solidē. Veniale autē pccm̄ oīter est omē
 illud qđ sc̄m̄ est absq; racōis deliberaçōe qđcūz
 sit illud. Etiam s̄ sit odium vel ira contra deum
 aut horibilis blasphemia. Vel ve male peccatū
 est qn̄ actus talis ē q̄ nō tollit debitā sbiectionē

hominis ad deum atque eius amiciciam seu dilectionem
nec permittit debitum fratrem societatis viculum ad
proximum. **Juxta simile** in legibus secularibus
et politiciis ubi quedam peccata morte puniuntur
et quedam non quamuis sint contra precepta
et statuta quia non tollunt debitam subiectioem
ad principem ac ad civilitatem et primum. **Ex quo** elici
potest quod non oportet secundum preceptum a votu a iuramento
tum a etiam secundum dictum mandatum est peccatum mortale quod in quolibet
hoc stat peccare posse per subreptionem quadruplicem
et absque perfecto rosis ostensu quod Christus nunc est in primis
motibus nisi post deliberaconem hinc vere vel interpretacionem
quod deliberaconem in aliquibus canticis in aliquibus tardius feci habens
quod signant ad dominus propter habituatus in bono
vel in malo. quia in talibus habitus est quasi
si similiter deliberaconem. **Sicut dicit** Aris. quod ars perfecta
non liberat patet hoc in scriptoribus et citharistis
magis debet esse prudenter quam in aliis quod nisi fecerit interpretatur contempsit.
Notetur quoque pusillanimus
scrupulosus quod non semper tenemur agere meliora
et meliori modo quo possumus; maxime sub
obligatione peccati mortaloris quoniam deus omnipotens
quamvis hoc possit a nobis licite exiger quod ipse dominus et nos seruum eius non tam
sic agere voluit sed contempsit ut certa quod dedit precepta
seruemus; quod si fecerimus sufficit sibi et maebimus.

in eius dilectione et gratia. Beati nichilominus quod ita
 esuriuit et sitiuit iusticiam in obsequendo tato et ta-
 dulci bonoque domino ut possetenus aliquid supero-
 gare domini sui preceptis ostendant. Beatus qui
 semper est paucus timens minus debito se fecit
 se dummodo tamen obseruet semper ne quid nimis et
 ne sit iustus nimium. Et demum ne dum nimis emum
 git sanguinem elicit. Itaque pusillanimes conforta-
 minit et nolite timere sed confidite pusillus gressus quod
 oplacuit patri vestro celesti dare vobis regnum et
 non in secula seculo. Amen.

ExPLICIT tractatulus de remedijis contra pusilla
 mimitate. scrupulositate. et deceptorias inimici
 solationes. et subtilem eius temptationes. veni-
 bilis Agri Joh. Gerson. Cancellarij parisien.



15

15



Am

